

Levensavond

Eerste druk, november 2012

© 2012 Ria Jasperse

ISBN: 978-90-484-2685-0

NUR: 340

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer

www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Levensavond

R i a J a s p e r s e

I.

Donkere wolken trekken samen boven het meer, waaraan Marja Schoonhoven woont. Donkere wolken bevinden zich ook in haar hart, al hoewel zij eigenlijk een optimistisch type is. Maar vandaag heeft ze een onbestemd gevoel van stil verdriet en ze kijkt met gefronste wenkbrauwen naar de golven. Die zwiepen vrij hoog op door de behoorlijke wind die er staat en die donkere wolken langs de hemel doet scheren. Het ziet er niet naar uit, dat er vandaag een klein zonnestraaltje tevoorschijn zal komen.

Haar man Peter is vandaag op bezoek bij een vriend die hij onverwacht na jaren weer ontmoet heeft. Het was een vriend uit zijn militaire dienstjaren en zo een of twee keer per jaar bleven zij contact houden. Dat contact is echter in de loop der jaren verwaterd maar vorige week opeens ontmoetten zij elkaar in de stad Utrecht. Peter had haar gevraagd of zij mee wilde gaan maar zij weet uit ervaring dat de gesprekken gedurende die bezoeken alleen gaan over die jaren in militaire dienst en over de collega-soldaten, waarvan de namen hen nog bekend in de oren klinken maar waarmee ze het contact verloren hebben. Dus Marja voelde er meer voor thuis te blijven en wat nodig verstelwerk te doen.

Het is vandaag donderdag en normaal werkt Marja op vrijdag haar huis door maar ze denkt erover het nu maar een dagje eerder te doen. Peter is er toch niet en dan hebben ze morgen lekker de tijd om boodschappen en iets leuks te doen, bijvoorbeeld ergens koffie te drinken of te lunchen. Met die gedachte in haar hoofd voelt ze zich ineens wat prettiger en ze begint dan ook meteen dat verstelwerk te doen, zodat als ze straks de kamer gaat zuigen er geen rommeltjes meer op de vloer vallen.

Voordat zij gaat stoffen en zuigen heeft zij dat prutswerk klaar. Hun kleine bungalow met twee volwassenen is gauw doorgewerkt:

het natte poetswerk, de keuken, de badkamer en het toilet vergt nog de meeste tijd. Maar voordat het tijd is om te lunchen heeft zij dat huishoudelijke werk klaar en maakt ze zichzelf een lekkere tosti en neemt er een beker melk bij. In de tijd dat zij haar tosti opeet zet ze even de tv aan, zodat ze het nieuws van twee uur kan zien. Ze hebben twee volwassen kinderen, die iedere dag op de weg zitten en ze heeft altijd de zenuwen dat er iets met hen kan gebeuren. Ze kijkt daarom even naar het nieuws of er geen grote ongelukken zijn gebeurd en ze is altijd weer blij als ze hoort dat er niets bijzonders aan de hand is. Vaak krijgt ze een teken van leven van haar kinderen als ze 's avonds met hun werk klaar zijn en daar is ze altijd dankbaar voor. Haar zonen zijn beiden getrouwd en hebben ieder twee kinderen. Haar schoondochters mag ze heel graag en als ze hen opbelt gebeurt het vaak dat een van de kleinkinderen de telefoon aanpakt en ze dan even naar hun wel en wee kan informeren: hoe het op school gaat en of de sport die ze beoefenen nog naar hun zin gaat.

Ook vandaag heeft de nieuwslezer weinig te melden wat haar interesseert tot ze het woord Utrecht hoort vallen. Ze scherpt haar oren en begrijpt uit het vervolg van het verhaal dat er een vrachtwagen gekanteld is tussen Utrecht en Amsterdam, de weg die haar man moet rijden als hij zich op de terugweg begeeft. Maar op dit moment is er een grote opstopping omdat die vrachtwagen gelukkig de rechterkant van de rijweg beslaat, zodat het verkeer over de linkerstrook geleid wordt, waardoor er vernauwing, dus file is ontstaan. Maar dit is pas het nieuws van twee uur en ze verwacht haar man niet voor half vier op die weg. Hij vertrekt daar om circa kwart over drie, om de file voor te zijn en zal er nu dus wel mee te maken krijgen, want zo'n grote vrachtwagen weer op zijn vele wielen zetten is geen kleinigheid en daar zullen ze misschien wel mee wachten tot de avonddrukte achter de rug is. Het is zomer en dus vrij lang licht en de verlichting op zo'n grote weg is prima.

Het gebeurt zoals Marja vermoedde en ze zet het eten om half zes dan ook op een lage stand op, pakt een boek om nog even te lezen en

luistert onderhand naar het nieuws van half zes, die nog wel de drukte op de weg Utrecht – Amsterdam vermeldt omdat daar in het begin van de middag een vrachtwagen gekanteld is en daar al hulpoproepen zich verzamelden om na zeven uur te beginnen met het overeind zetten van de wagen. Om zeven uur zullen ze het nieuws kijken en er zou een verslag gedaan worden op het einde van het nieuws van zeven uur.

Om zes uur, het nieuws was net goed en wel afgelopen, hoort ze de bekende claxon van Peters auto zijn thuiskomst melden. Ze voelt zich gelijk minder bedrukt en ze haast zich dan ook naar de voordeur om hem open te doen. Peter, die niet had gedacht dat Marja al geheel op de hoogte was van het ongeval, had verwacht dat zijn vrouw zou mopperen over zijn late thuiskomst maar Marja informeerde meteen of hij iets had gezien van die gekantelde vrachtwagen en of er erg veel file was geweest. Peter vertelt dat al minstens een kilometer daarvoor de rechter rijbaan was afgesloten en hij dus in een file rustig had moeten rijden, de vrachtwagen had zien liggen en de hulpoproepen die zich daar aan het verzamelen waren. Ook politietroepen waren er genoeg aanwezig om eventuele verdere botsingen te voorkomen door op verschillende plekken het langzaam rijdende verkeer in de gaten te houden. Marja vertelt dat er na het nieuws van zeven uur verslag zal worden gedaan en dat ze dat kunnen kijken. Ze gaat voor hen beiden iets te drinken inschenken, het eten hoog opzetten en als het zou koken weer laag draaien, en dan kunnen ze onder het nieuws eten.

Omdat ze het eten al een poos geleden opgezet had, laag, duurt het dus niet lang of het kookt, en Marja draait de platen terug naar een sudderstand en gaat met twee gevulde glazen naar binnen. Ze drinken elkaar toe op het geluk, dat Peter niets met de narigheid van ongelukken te maken heeft gehad en Peter vertelt van zijn belevenissen bij zijn vriend, die hem verteld heeft dat hij en zijn vrouw gaan scheiden. Een directe aanleiding is er eigenlijk niet, maar ze zijn na een huwelijk van 43 jaar zodanig uit elkaar gegroeid dat ze het geen van tweeën zien zitten om nog langer met de ‘show’ door te gaan. Nu hun kinderen beiden op hun bestemming zijn gekomen en gelukkig zijn in hun

eigen gezin, zien ze eindelijk in dat ze beiden gelukkiger zullen zijn als ze verder hun eigen leven gaan leiden.

Het heeft Peter een lichte schok gegeven en hem doen inzien dat zijn eigen huwelijk tegenwoordig ook wel iets te wensen overlaat. De spanning is eraf en het wordt hoog tijd dat hij en ook zijn vrouw beiden gaan proberen iets van hun vroegere 'verliefdheid' terug te krijgen. Maar dat is gemakkelijker gedacht dan gedaan. Ze hebben net hun 40-jarig huwelijk gevierd met een dineetje voor hun kinderen en kleinkinderen en een paar vrienden maar afgezien van dat leuke eten-tje en een gezellig borreltje vooraf is de sleur opnieuw in hun huwelijk teruggeslopen.

Marja staat op en loopt naar de keuken om te voelen of de aardappelen en groenten al gaar zijn en dat is het geval. Ze giet de beide pannen dus af, de juspan met de lekkere gehaktballen met uitjes was ook heet dus het geheel kan naar binnen gebracht worden, waar ze voordat Peter thuiskwam de tafel al had gedekt. Ze heeft roestvrijstalen pannen, die er zo mooi uitzien dat ze zo op tafel kunnen worden gezet zodat er weinig afwas zal zijn. Wel zo gemakkelijk want Peter gaat na het eten altijd even een kwartiertje zijn ogen dichtdoen terwijl Marja de afwas doet.

Het nieuws van zeven uur is al aan de gang als ze aan tafel gaan maar ze zijn net aan het toetje toe, als de reportage van de omgevallen vrachtwagen begint. Na deze extra uitzending gaat Marja gauw de afwas doen en Peter alsnog zijn kwartiertje rust nemen. Na de afwas zet Marja meteen koffie zodat zodra Peter weer opgestaan is de koffie kan worden ingeschonken. Heerlijk is dat altijd, na het eten de vrij pittige koffie en onderhand kijken naar de diverse uitzendingen.

Ineens zegt Peter tegen Marja: 'Lieverd, we moeten eens praten vanavond want het verhaal van Martijn en Anja begint veel op ons leven te lijken en ik zou niet graag, en ik neem aan jij ook niet, uit elkaar gaan alleen omdat de spanning van ons huwelijk af is en alles zo'n

sleur wordt. We zitten veel te veel op elkaars lip zonder dat we iets leuks te doen hebben en op zo'n manier ga je je aan elkaar ergeren en op een gegeven moment lijkt je huwelijk zinloos en zijn we net zo ver als Martijn en Anja nu.'

Marja kijkt hem een beetje verwezen aan en knikt dan nadenkend met haar hoofd, ook zij vindt de spanning uit hun huwelijk. Het is onderhand een saaie bedoening, iedere dag hetzelfde.

'Hoe denk je dat op te lossen, hoe kunnen we wat meer spanning in ons leven brengen,' vraagt zij aan Peter en die antwoordt: 'We kunnen ons opgeven voor bijvoorbeeld dansles. Dan leer je een heleboel nieuwe mensen kennen, we bewegen, wat goed is voor de lijn, en al dansende zijn we in nauw contact met elkaar, wat ook goed is voor ons seksleven, want dat staat tegenwoordig ook maar op een heel laag pitje. Ik ben nu 62 en jij 60, wij zijn beiden in de VUT en wij zouden toch eigenlijk van deze jaren tot we oud en gebrekkig worden moeten kunnen genieten. Wij houden beiden heel erg van kaarten, wat zou je er van zeggen als we eens op een klaverjasclub gaan overdag en dan misschien ook op een zangkoor, dan hebben we vast drie dagen per week dat we iets te doen hebben.'

'We moeten een dag reserveren om de boodschappen te doen en de vrijdag is jouw poetsdag. We houden alle twee ook van een goed boek dus laten we ook lid van de bibliotheek worden, waar we dan een paar boeken tegelijk kunnen halen, twee voor jou en twee voor mij. Ik houd ook erg van vissen, we zitten vlak bij het water, dus daar ga ik wat tijd aan besteden. Jij houdt van naaien of breien, dus de weken komen zo wel om. En we hebben een tuin om te onderhouden, dus we hoeven ons niet te vervelen. Als ik nu vanavond eens in het telefoonboek duik en telefoonnummers noteer van sociale centra, dan kan ik die morgenochtend eens bellen om te vragen waar gekaart wordt, op welke dag en hoe laat. Vandaag is het donderdag. Morgen bel ik die verenigingen, ook zal ik kijken naar zangkoren. Dan kun jij onderhand je huis poetsen.'